

Rozprávka o verných kamarátkach Julke a Slávke

V jednom úli sa narodili v rovnakú dobu dve včielky. Jedna sa volala Julka a druhá Slávka. Najskôr sa rýchlo očistili, upravili, a posilnili medom a potom sa rýchlo pustili do práce. Upratovali, krmili bábätká – larvy, a mohli sa starať aj o mamičku – kráľovnú. Snažili pomáhať pri stavbe úľa, pripravovať bábätkám – larvám postieľočky a správne ukladať zásoby medíku. Hneď potom pomáhali včielkam, ktoré práve priniesli do úľa nektár a vodu. Keď zosilneli, strážili pri dverách a svojimi krídelkami vetrali celý úľ. A až po tejto všetkej robote boli pripravené vyletieť, obzrieť si okolie svojho domčeka a zberať peľ a vodu. Pri práci sa tak skamarátili, že jedna bez druhej nemohli byť.

Raz ráno premýšľali, kam poletia. Ale mamička – kráľovná ich varovala: „Dievčatá, vonku je ešte chladno. Nachladnete! Počkajte doma ešte chvíľku.“ Julka so Slávkou boli veľmi pracovité a vedeli, že vonku svieti slniečko. Keby im bola zima, tak si odpočinú niekde v závetrí. Slniečko ich zahreje a hneď im bude zasa dobre. Nepočúvali preto mamičkine volanie a vyleteli z úľa k neďalekému rybníku.

Bolo skutočne veľmi chladno. Julka začala zbierať peľ a ukladala si ho do košíčkov na zadných nohách. Slávka doletela až na kraj rybníka a napila sa vody, čo najviac mohla. Lenže voda bola veľmi studená a Slávka s hrôzou zacítila ako jej tuhne celé telíčko. Vyliezla teda na slniečko aby sa zohriala, ale zrazu sa prihnali mraky a slniečko sa za ne schovalo. Slávka z posledných síl zvolala na Julku.

Julka rýchlo priletela k Slávke a chcela ju objať a trošku zohriať, ale nedalo sa to, Slávka bola úplne studená. Julka nad ňou chvíľku bezradne krúžila a potom jej napadlo, že musí rýchlo letieť za slniečkom a poprosiť ho, aby Slávku zahrialo. Lenže slnko bolo vysoko a navyše skryté hustými mrakmi. Čo teraz?

Julka si spomenula na vtáčika – škovránka, ktorý neďaleko sedel vo svojom hniezdočku a rýchlo za ním letela. „Škovránok milý, pekne ťa prosím, vyleť so mnou nad oblaky k slniečku. Moja sestrička Slávka je úplne skrehnutá zimou a ja chcem poprosiť slniečko, aby na ňu posvietilo.“ „No dobre,“ odpovedal škovránok. „Ja ťa teda do tých oblakov vynesiem, ale až k slniečku vyletieť nedokážem. To už musíš potom sama.“

Julka si sadla na škovránka, a ten s ňou vyletel až do oblakov. Tam jej ukázal ktorým smerom má letieť ďalej.

Včielka preletela mraky a tam uvidela slniečko. Bolo ešte ďaleko a vysoko, ale Julku dobre videlo a počulo. Julka ho pekne poprosila: „Slniečko naše milé, prosím ťa, posviet na moju kamarátku Slávku a zahrej ju svojimi teplými lúčmi. Leží tam dole pri rybníku úplne skrehnutá.“ „Ja by som ti rado pomohlo, ale za tie husté mraky nemôžem,“ odpovedalo slniečko. „Zaľeť za vetríkom na Veternú horu a popros ho, aby mraky odohnal. Potom ti posvietim.“

Julka na nič nečakala. Poďakovala slniečku a rýchlo letela do kopcov na Veternú horu. „Vetrík milý, prosím ťa, odožeň mraky. Pri rybníku je moja kamarátka Slávka úplne skrehnutá od zimy, a môže ju zachrániť iba slniečko svojím teplom.“

„Keď je to tak...“ Vietor na nič nečakal, zadul správnym smerom a mraky boli preč. Slniečko hneď zasvietilo na Slávku a zahrialo ju. Keď sa k nej po chvíli vrátila Julka celá udýchaná, Slávka už pohybovala nožičkami a krídelkami. Po chvíli skúsila lietať a hneď sa jej to podarilo.

Spoločne sa vrátili do úľa. Mamička – kráľovná ich trošku pokarhala, že ju neposlúchli, ale taktiež bola rada, že sa vrátili domov obe živé a zdravé. Pochválila Julku za statočnosť a hlavne za to, že svoju kamarátku neopustila, keď sa ocitla v núdzi. Aj Slávka poďakovala Julka za záchranu. Od tej príhody sa mali dievčatá ešte radšej a všetkým rozprávali poučenie, ktoré sa naučili: **„Je dobre, ak máme niekoho, kto nám v núdzi pomôže a na koho sa vždy môžeme spoľahnúť. Držme sa pri sebe a majme sa radi.“** ☺

Odpovedz na otázky:

- Ako sa volali včielky – kamarátky z príbehu?
- Čo všetko robili v úli, pokým z neho vyleteli?
- Čo sa stalo Slávke?
- Kto pomohol Julke dostať sa k slniečku?
- Prečo nemohlo slniečko Julke pomôcť?
- Aké „čarovné slovíčko“ Julka používala, keď chcela aby jej pomohli?
- Aké poučenie sa kamarátky – včielky naučili z tejto príhody?

Ak máš chuť, nakresli príbeh o vernom priateľstve včielok, alebo si vyfarbi omaľovánky. Nezapadni kamarátkam prikresliť kvietky, úľ, slniečko, vetrík, či škovránka.

